

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 60 (1949)

Trešdien, 1957. g. 22. maijā

13. gads

UZLABOT pastāvīgo komisiju darbu

Mūsu rajonā ir 15 ciemu padomes, Alsungas strādnieku ciemata un Kuldīgas pilsētas Darbaļaužu deputātu padomes, kas 5. sasaukuma pirmajās sesijās šā gada martā ievēlēja 70 pastāvīgās komisijas, kas apvieno ap 200 deputātu un tikpat lielu darbaļaužu aktīvu. Tas ir spēks, kurš, mobilizējot un aktivizējot masas, ir spējīgs veikt jebkuru Komunistiskās partijas un Padomju valdības izvirzītu uzdevumu.

Iepriekšējā padomju sasaukuma pastāvīgās komisijas savā darbā pielaida ne mazums nopietnu kļūdu, kas bija par iemeslu tam, ka vairāki rajona tautsaimniecības plāna uzdevumi un uzņemtas saistības palika neizpildītas. Vairāku ciemu padomju pastāvīgās komisijas darbu atstāja pilnīgā pašplūsmā un ne reizi neatšķaidījās par to padomei, ko jaunievēlētās pastāvīgās komisijas nekādā ziņā nedrīkst pielaist. Liela vaina te gulstās uz ciemu padomju izpildu komitejām, kas pastāvīgajām komisijām nesniedza vajadzīgo praktisko palīdzību darba organizēšanā, kā to paredz Nolikums par pastāvīgajām komisijām. Diemžēl, šo kļūdu jaunievēlētās ciemu padomju izpildu komitejas turpina atkārtot. Lūk, piemērs. Šā gada 25. aprīlī rajona izpildu komitejas telpās notika pastāvīgo komisiju priekšsēdētāju seminārs. Vairāku ciemu padomju izpildu komitejas, piemēram, Sudrabkalnu, Viestura un citas nebija pat paziņojušas pastāvīgo komisiju priekšsēdētājiem par šo pasākumu. Šāda rīcība ir asi nosodāma. Ciemu padomju izpildu komitejām jāpalīdz pastāvīgajām komisijām sastādīt darba plānus, sasaukt sēdes, iepazīstināt ar augstāk stāvošo varas orgānu lēmumiem un rīkojumiem, lai pastāvīgās komisijas varētu organizēt masas to izpildei.

Pastāvīgo komisiju darbam būs panākumi tikai tad, ja darbs būs plānots un līdz ar to sistematisks. Te pareizi savu darbu organizē Rumbas ciema pastāvīgā lauksaimniecības — lopkopības komisija (priekšsēdētājs b. Linķis). Šī komisija katru mēneša 10. datumā notur sēdes, kurās apspriež darba plāna izpildes gaitu, dalās darba pieredzē un nosprauž pasākumus, kā vislabāk veikt turpmākos uzdevumus. Šajās sēdēs ciema padomes iz-

pildu komitejas priekšsēdētāja b. Zudiņa iepazīstina komisijas locekļus ar rajona izpildu komitejas lēmumiem un rīkojumiem un izskaidro partijas un valdības lēmumu nozīmi un lomu mūsu tautsaimniecības tālākajā attīstībā.

Regulāri par savu darbu pastāvīgām komisijām jāatšķaidās padomēm, kas tās ievēlējušas. Tas arī komisijas locekļu atbildību par uzticētā pienākuma veikšanu un palīdz novērst darbā pielaiptos trūkumus. Pretējā gadījumā darbs paliek bez kontroles un rezultātus nedod. Tā pagājušā sasaukuma Rumbas ciema padomes pastāvīgā finansu-budžeta komisija ne reizi neatšķaidījās padomei. Rezultatā finansu darbs ciemā bija slikts. Turpretī kultūras darbs, ko diendienā vadīja pastāvīgā kultūras-izglītības komisija (priekšsēdētājs b. Baufals) bija izvērsis ļoti plaši un deva lielu ieguldījumu ciema kultūras dzīves celtniecībā.

Pastāvīgo komisiju galvenais uzdevums ir sistematiski sekot veicamo uzdevumu izpildei, atrast iespējas trūkumu novēršanai, lai rajona ekonomikas un kultūras celtniecības darbs sekmīgi virzītos uz priekšu.

Rajonā ir vairākas ciemu padomju pastāvīgās komisijas, no kuru pieredzes var mācīties, piemēram, Induļa ciema padomes pastāvīgā lauksaimniecības — lopkopības komisija (priekšsēdētājs b. Joņiks). Visi šī ciema kolchozi kā pirmie rajonā pabeidza graudaugu sēju, arī pārējie vasarāja sējas darbi sekmīgi sokas. Te liels nopelns pastāvīgajai komisijai, kas modri seko un savlaicīgi novērš šķēršļus sējas darbu gaitā. To pašu var teikt par Kurmāles ciema padomes pastāvīgo lauksaimniecības — lopkopības komisiju.

Liels darbs veicams Kuldīgas pilsētas padomes pastāvīgajām komisijām gan dzīvokļu jautājumā, gan pilsētas labiekārtošanā, kā arī citos jautājumos, taču tās vēl pa istam nav pie darba ķērušas. Tas pats sākams par Alsungas ciemata Darbaļaužu deputātu padomes pastāvīgajām komisijām. Šo padomju kārtējās sesijās jāapspriež jautājums par pastāvīgo komisiju darba uzlabošanu, lai tās tiešām dotu savu ieguldījumu tautas labklājības celšanā.

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

Līdz šā gada 20. maijam Ventspils un Kuldīgas rajona kolchozi pavasara lauku darbos guvuši šādus rezultātus:

	Ventspils rajons	Kuldīgas rajons
Apsēti graudaugi (proc.)	99,3	99
kartupeļi (proc.)	60,4	47,9
Skābbarības kultūras (proc.)	47,6	26,8
Vienādigie zālāji (proc.)	70,4	57,4

Sēj skābbarības kultūras

Lauksaimniecības arteli „Komunisma ceļš” šogad ieplānots sagatavot skābbarību vairāk nekā 1200 tonnās. Kolchoznieki tagad rūpējas, lai sagādātu šim nolūkam vajadzīgo zaļo masu, sējot dažādas skābbarības kultūras. Iesēta kukurūza 11 ha platībā,

bet vēl ar to apsēs 19 hektarus. Bez tam vairāk nekā 30 hektaru platībā iesēts mīstrs, bet 1,5 ha apsēts ar saulespuķēm. Pavisam skābbarības kultūras kolchozā audzēs vairāk nekā 60 hektaru platībā.

J. Apse

Mechanizatori palīdz

Lauksaimniecības arteli „Padomju Latvija” kartupeļu stādīšanu uzsāka vienlaikus ar graudaugu sēju. Turpinot šo darbu diendienā, rezultāti neizpaliek, un kartupeļu stādīšana tuvojas nobeidzībai — no 74 hektariem jau apstādīti turpat 70 hektari. Krietni kolchozniekiem palīdz Kuldi-

gas MTS mechanizators b. Jēkabsons ar traktoru HTZ-7, izdzenot vagas. Mechanizators daļēji palīdz kolchozniekiem kartupeļu aizsēšanā. Centīgi diendienā strādā kartupeļu stādītājas Olga Auniņa, Austra Taube un citas laukokopes.

J. Zieds

REPORTAŽA

Ceļš no Kuldīgas līdz kolchozam „Venta” ir puteļains, bet ne vientuļš. Liekas, ka šā gada pavasaris šeit vairāk kā citur izkaisījis savas bagātīgās ziedu veltes. Visapkārt, kur vien veras skats, zied ievas, purenes, bet dažviet pļavas no cūkpiņu ziedu pārpilnības liekas kā ar dzeltenu galdautu pārklāts. Bet vai šeit ir tikai ziedu un zāļu pārpilnība, ko izšķērdīgi izkaisījis pavasaris? Nebūt nē! Lūk, kur šaur lauku ceļš nogriežas uz „Polišiem”, dzirdama traktoru dūkoņa un jautras čalas. Pieejot — tuvāk, mums paveras plašs skats uz kolchoza laukiem. Kādā no tiem rosās prāvs kolchoznieku pulciņš.

... Pamanījis ciemiņus tuvojamies, mums pretim nāk vēl gluži jauns, bet darbā norūdījies un saulē iedzīvis jauneklis. Tas ir II kompleksās brigades brigadieris komjaunietis Zigurds Linķis.

Beidz kartupeļu stādīšanu

Labdienu padevuši, apjautājāmie brigadierim, kā tad laukokopjiem veicas pavasara sējas darbos.

— Negribas lielties, — atbildēja Ziguks, — bet šodien jau pat līdz vakaram mūsu kartupeļu stādītājiem nebūs ko darīt, jo visi plānotie 27 ha būs apstādīti, graudaugu kultūru sēju jau esam aizmirsuši un sējumi zaļo. Pašreiz retinām arī cukurbietes.

Runājot esam jau pienākuši pie pašiem stādītājiem. Lūk, visu priekšgalā iet vēl gluži jauna meitene — Zenta Kesenfelde. Viņa tikai pagājušajā gadā pabeidza 7-gadīgo skolu, bet šodien jau it naski sacenšas ar lauku darbos norūdītākām kolchozniecēm. Ja citas kolchoznieces kartupeļus stādā no groza, tad viņa un vēl dažas laukokopes groza vietā lieto lielu priekšautu. Kad apjautājāmie, vai, tādejādi strādājot, nav grūtāk, meitene, mazliet piesarkusi, atbildēja:

— Kas nu tur par grūtumu, bet galvenais — tānī var sabērt savus pusotrus grozus, un darbs tad ātrāk veicas.

— Jā, dūšīga jau ir tā mūsu Zenta, — piebilda brigadieris. — Tikai šajā gadā viņa ir izpelnījusi vairāk nekā 180 izstrādes dienu.

Biedrs Linķis vēl pastāstā kā ik gadus, tā arī tagad citīgi strādā Ilga Mēnese, Grieta Rulle. No viņām kartupeļu stādīšanā neatpaliek arī gados vecākas kolchoznieces Marija Denava, Anna Brēdīke un citas. Noslavēt vien viņš nevarēja arī Annu Štāli, kura no dienas dienā izgāja it visos darbos, bet šodien uz kartupeļu laukiem ar divjūgu ratiem izved kūtsmēslus. Viņa šajā gadā jau izpelnījusi vairāk nekā 250 izstrādes dienas. Čakla mēslu vedēja ir arī Marija Feldmane.

Lūk, turpat lauka malā ātri jo ātri lielākos kartupeļus sa-

griez gados vecāka kolchozniece Anna Putrele. Viņa jau no kolchoza noorganizēšanas strādā laukokopībā. Tiesā, pašreiz viņa nav īsti vesela, taču kā lai ists darba cilvēks tagad, kad turpat katra diena gadu baro, nosēž mājās. Un tādēļ arī viņu šodien redzam uz lauka.

Bez sievietēm čakli jo čakli strādā arī vīrieši, kā Arnolds Rodiņš, Arvids Freiborns, Juris Reķis un citi.

Kad brigadieris lūdzām nosaukt pašu labāko laukokopju vārdu, tad viņš kļuva domīgs un beidzot atbildēja:

— Manā brigādē ir visi čakli darba darītāji, tādēļ tādu labāko un slīktāko mums nav.

Atceļā sastapām kolchoza priekšsēdētāju b. Jansonu, kurš pastāstīja, ka šodien kartupeļu stādīšanu beidz visā kolchozā. Isā laikā laukokopji ir apstādījuši ar kartupeļiem 80 ha.

A. Pētersons

Pārskats

par pavasara sējas gaitu
rajona kolchozos uz 1957.
gada 20. maiju

Kolchozs	Vasarā kartupeļu sēja proc.	Kartupeļi proc.
„Komunisma ceļš”	96,4	96,0
„Proletarietis”	91,1	100,0
„Brīvais ceļš”	89,5	73,3
„Padomju Latvija”	88,3	81,1
„Spars”	88,2	54,5
„Jaunā gvarde”	86,7	72,9
„Venta”	85,8	71,3
Raiņa v. n.	85,5	70,0
„Traktorists”	84,8	75,0
„Leņina ceļš”	83,9	66,7
„Sarkanā zvaigzne”	83,8	94,3
Micurina v. n.	79,0	22,7
„Uzvaras karogs”	78,8	18,8
Molotova v. n.	78,6	20,0
„Komunars”	76,5	70,5
Kārļa Marksa v. n.	76,5	34,3
„Kopdarbība”	74,6	16,0
„Imanta”	73,9	48,4
„Uzvara”	72,7	44,5
Liseno v. n.	72,6	38,9
„Cipa”	72,4	47,0
Zdanova v. n.	71,8	55,6
„Boļševiks”	71,5	60,0
„Kurzeme”	70,8	4,4
„Graudā”	70,6	10,0
„Brīvība”	70,5	22,0
„Latvijas strādnieks”	69,7	45,6
„Aktīvist”	68,5	19,4
Leņina v. n.	66,5	31,6
„Abava”	63,7	26,7
„Sarkanais karogs”	60,2	25,0
„Socialisma ceļš”	56,6	7,5

Latvijas KP Kuldīgas rajona komitejas biroja un Kuldīgas rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas

L Ē M U M S № 8

Par socialistiskās sacensības rezultātiem aprīļa mēnesī

Latvijas KP Kuldīgas rajona komitejas birojs un Kuldīgas rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komiteja nolēmj:

1. Piešķirt ceļojošo sarkano karogu „Labākajam rajona kolchozam lopkopībā” Kabiles MTS zonas kolchozam „Imanta” (priekšsēdētājs Arnolds Zandmans). Kolchoza lopkopji uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes šīnī saimniecības gadā ieguvuši 80,3 cēt piena vai par 20,9 cēt vairāk nekā iepriekšējā gadā. Uz 100 ha aramzemes iegūts 22,5 cēt cūkgaļas. Nobaroti 72 bekonī. Uz 100 ha graudaugu sējumu iegūtas 4099 olas.

2. Atstāt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai llopu fermai” Kuldīgas MTS zonas Raiņa vārdā nosauktajam lauksaimniecības artelim (priekšsēdētājs Francis Savickis). Kolchoza lopkopes-slaucējas no 1956. gada 1. oktobra līdz šā gada 1. maijam izslaukušas caurmērā no slaucamās govīs 803 kg piena vai par 256 kg vairāk nekā iepriekšējā gadā. Aprīļa mēnesī caurmērā no slaucamās govīs izslaukti 198 kg piena vai par 86 kg vairāk nekā pagājušajā gadā tānī pašā periodā.

3. Piešķirt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai cūku fermai” Kuldīgas MTS zonas kolchozam „Traktorists” (priekšsēdētājs Voldemars Leimanis). Kolchoza cūkkopji no 1956. gada 1. oktobra līdz šā gada 1. maijam uz 100 ha aramzemes saražojuši 18 centneru cūkgaļas un nobarojuši 64 bekonus.

4. Atstāt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai putnu fermai” Kabiles MTS zonas Molotova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa putnu fermai (priekšsēdētājs Krišs Plīts). Kolchozā no 1956. gada 1. oktobra līdz šā gada 1. maijam uz 100 ha graudaugu sējumu iegūtas 5.946,3 olas un no 243 dējējvistām iegūtas 66 olas no katras.

5. Piešķirt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona slaucējai” Kabiles MTS zonas kolchoza „Uzvara” lopkopes-slaucējai Grietai Sproģei, kura no 14 kopšanā esošajām govīm šā gada aprīlī izslaukusi 245 kg piena no katras govīs.

6. Atstāt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona teļu kopējai” Kuldīgas MTS zonas kolchoza „Komunars” teļu kopējai Elzai Kraulei, kura, kopjot 43 teļus, aprīļa mēnesī panākusi diennakts dzīvsvaņu pieaugumu katram teļam 670 gramu.

7. Piešķirt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona cūkkopei” Kuldīgas MTS zonas kolchoza „Padomju Latvija” cūkkopei Lizei Inopai, kura, kopjot 10 sivēnmātes, no 1956. gada 1. oktobra līdz šā gada 1. maijam ieguvusi 13,9 sivēnus no katras sivēnu mātes.

8. Atstāt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona bekoncūku audzētājai” Kuldīgas MTS zonas kolchoza „Boļševiks” bekoncūku audzētājai Elizabetei Goldmanei, kura, kopjot 23 bekoncūkas, šā gada aprīļa mēnesī panākusi diennakts dzīvsvaņu

pieaugumu 870 gramu katrai.

9. Piešķirt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona putnkopei” Kabiles MTS zonas kolchoza „Venta” putnkopei Ellai Kārklīnai, kura, kopjot 191 dējējvistu, šā gada aprīļa mēnesī ieguvusi 22,3 olas no katras dējējvistas un no 1956. gada 1. oktobra līdz šā gada 1. maijam ieguvusi 73 olas no katras dējējvistas.

10. Atstāt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona aitkopei” Kabiles MTS zonas kolchoza „Abava” aitkopei Elvirai Pašlaikai, kura, kopjot 79 aitas, līdz šā gada 1. maijam ieguvusi 39 jērus no 37 aitu mātēm.

11. Atstāt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajam rajona traktoristam” Kabiles MTS traktoristam Eduardam Velsbergam, kurš, strādājot ar traktoru DT-54, līdz šā gada 1. maijam gada plānu izpildījis par 103 procentiem.

12. Piešķirt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai padomju saimniecības „Vārme” slaucējai” Jūlei Blitteli, kura šā gada aprīlī no 13 govīm ieguvusi 418 kg piena no katras.

13. Piešķirt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajam padomju saimniecības „Vārme” traktoristam” Miervaldim Prūsim, kurš 1957. gada plānu izpildījis par 40,2 procentiem.

V. Blūms,
LKP Kuldīgas RK sekretars
P. Liepa,
Kuldīgas rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs

Soda ekspedīcijas plosīšanās Ēdolē 1905. gadā

Lūdzām veco 1905. gada revolucionāru Jēkabu Lagzdiņu pastāstīt savas atmiņas par tām dienām, kad Ēdolē plosījās soda ekspedīcija. Lūk, ko pastāstīja Jēkabs Lagzdiņš:

— Cilvēkam, kurš pats nav pārdzīvojis bargās 1905. gada revolūcijas dienas, grūti iedomāties tās mocības, kādas soda ekspedīcijas plosīšanās laikā nācās izciest latviešu darba tautai.

1905. gada beigās, kad Ēdolē ienāca soda ekspedīcija, mana ģimene strādāja barona Bera muižā par kalpiem. Tieši pret kalpiem vispirms vērsās dragunu zvērgais naidis. Tūlīt nošāva muižas kalpu Osi, kā arī Sluķkalēju un Pūjalku māju saimniekus Mūrnieku un Bergmani.

Man tajā laikā bija tikai 16 gadu, taču tas netraucēja 1905. gada sākumā apcietināt arī mani. Kopā ar pārējiem apcietinātiem — muižas kalpu Baltavu un citiem — mani aizveda uz Reģu muižu. Soda ekspedīcija gribēja apcietināt šīs muižas kalēju Putniņu, bet viņš bija aizbēdzis. Tad sadedzināja visu viņa mantu. Sarkanmuižā apcietināja revolucionāru Skori. Vietā, kur tagad atrodas Ēdoles stacija, viņam lika kāpt laukā no ratiem un iet pāri grāvim, lai nošautu. Skore sīkstī pretojās, un viņš tānī reizē palika dzīvs.

Mūs aizveda uz Kuldīgu un ievietoja cietumā. Te nosēdēju 2 nedēļas, pēc tam kopā ar citiem ēdolniekiem aizveda uz Alšvangas pagastnamu. Šeit pratināja Kurmāles muižas īpašnieks barons Bredrichs. Pratināšanas laikā strazņiki mūs nežēlīgi sita. Tie, kas izturēja

sitienus, nepakrītot pie zemes, palika dzīvi. Kas pakrita, tika līdz nāvei saspārdīti ar kājām. Sitienus izturēt bija ļoti grūti — sita ar nagaikām, dūrēm, kuru pirkstos bija uzmaukti tā saucamie „kloceriņi” ar ļoti masīvām un asām zilēm.

No Alsungas mūs veda atpakaļ uz Kuldīgu. Apcietināto pilni bija ap 40 pajūgu. Tos, ko bija paredzēts pa ceļam noslepkavot, sēdināja pēdējos ratos starp zaldātiem. Necilvēcīgi tādā veidā nomocīja kādu alšvandzieti. Viņš nekāpa ārā no ratiem. Tad zaldāti viņu spīdzināja, līdz beidzot nošāva un pārmeta pār ceļmalas grāvi.

32 revolucionārus — alšvandziesus nošāva pie Valtaiku kroga, skolotāju Zingbergu pakāra pie Laužu muižas.

Kad mūs atveda atpakaļ uz Kuldīgu, tad ievietoja mājā tagadējā Rīgas ielā, kur atrodas autoskola, bet no turienes pārveda uz cietumu. Pēc tam aizveda uz Ventspili, Rīgu un vispēdīgi uz Jelgavu, kur tiesāja kara tiesa. 20 mēnešus mani novārdzināja pa cietumiem, līdz beidzot bija spiesti atbrīvot pierādījumu trūkuma dēļ. Manu brāli Ansi un vēl vairākus citus ēdolniekus notiesāja uz mūžu katorgā.

Gribētos atgādināt mūsu darbaļaudim un īt sevišķi jaunatnei svētī glabāt savas tautas varoņu — noslepkavoto 1905. gada revolucionāru atmiņu.

V. Kļava

MUMS RAKSTA

Pateicos partijai un valdībai

Lauku mājās invalidu nams atrodas 2 km no Kuldīgas skaista parka vidū.

Rītos, kad visā mājā valda vēl klusums, virtuvē jauškind trauki. Tur virēja Silava gatavo brokastis. Nepaiet ne stunda, kad gaitenī atskan zvans. Invalidi tiek aicināti brokastīs. Ēdam istabā pie galdiem. Paēduši un apģērbušies mēs esam uz to labāko. Sanitāres Kunce, Roze un Kalāša rūpējas par tīrību. Katru rītu istabas tiek izslaucītas un izmazgātas, logi un durvis noslaucīti, jo neviens puteklītis nekur nedrīkst atrasties.

Veļu mainām katru nedēļu, gultas veļu mainām pa divām nedēļām reizi. Mums uz gultām pastāvīgi atrodas trīs pagalī, divas segas un spilvens. Pirts mums tiek kurināta pa divām nedēļām reizi. Invalidi, kas nespēj aiziet uz pirti, turpat mājās tiek nomazgāti un apkopti. Protams, pie visa tā liels nopelns direktoram biedram Džafarovam. Tomēr vislielāko pateicību es gribu izsūtīt Padomju varai un Komunistiskajai partijai, kas mums sagādājusi tādas vecumdienas.

Jānis Lūks,
invalids

Kauns!

Rendas ciema teritorijā ir daudz krāšņu dabas un vēstures pieminekļu, kurus apciemo turisti no visām Padomju Latvijas malām. Bet vai jūs, rendenieki, zināt, kā tur izskatās?

Aizejiet kaut vai uz Valdātas upītes gravu! Apskatieties, kā tur kāds pašā gravas malā netālu no ūdenskrituma izgāzis pa ziemu sakrājušās pudeles un dzērumā sasīstos

traukus, otrs — savu pusapsvīlušo Jaungada egli, trešais — pērnā gada zīrpu žuburus, ceturtais — pat savas novārkātās drēbes, piektais ...

Jūs šos cilvēkus pazīstat, zināt viņu vārdus. Jums jāpanāk, lai šiem pilsoņiem atgrieztos kauna jūtas, lai viņi saudzētu savu ciema ievērojamākās vietas.

Jānis Nazis

Kolchozi uzņemas paaugstinātas saistības

Nesen notikušajās lauksaimniecības darbinieku apspriedēs Maskavā, Voronežā, Gorkijā un citur vairāki mūsu zemes pirmrindas kolchozi, rajoni un apgabali par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai uzņemas paaugstinātas saistības galveno lopkopības produktu ražošanā.

Ar aicinājumu palielināt lopkopības produkcijas ražošanu tekošajā saimniecības gadā pie pārējiem lopkopjiem griežas arī Moldāvijas PSR Čadizlungas kolhoznieki. Šajā sacensībā ar katru dienu ieslēdzas jauni un jauni kolchozi, padomju saimniecības un rajoni.

Arī vairāki mūsu rajona

kolchozi, apsverot savas iespējas un vēl neizmantotās rezerves, ir uzņēmušies papildus saistības lopkopības produktu ražošanā. Ievērojami savas jau agrāk pieņemtās saistības ir palielinājis kolchozs „Imanta”, apņemoties šīnī gadā iegūt uz 100 ha izmantojamās zemes 260 cēt piena, uz 100 ha aramzemes 60 cēt cūkgaļas, bet no katras slaucamās govīs izslaukt ne mazāk kā 2500 kg piena. Labākās kolchoza slaucējas Jūlija Miķelsone uzņemas izslaukt no katras savas grupas govīs 3000 kg piena, bet Emīlija Zemeskalne un Spodra Novickā — ne mazāk kā 2600 kg piena.

Kolchozs „Latvijas strēlnieks” uzņemas savas saisti-

bas cūkgaļas ražošanā palielināt par 3 cēt uz katrām 100 ha aramzemes, bet Mičurina vārdā nosauktais kolchozs — par 1,5 cēt. Lai saražotu vēl vairāk gaļas, kolchoza „Sarkanā zvaigzne” kolhoznieki nolēmuši šīnī gadā izaudzēt 1000 zosis, kas dos kolchozam papildus apmēram 2,5 t augstvērtīgu putnu gaļu. Kolchozs „Jaunā gvarde” savas pieņemtās saistības piena ražošanā palielina par 10 cēt uz 100 ha izmantojamās zemes. Savas saistības lopkopības produktu ražošanā palielina arī kolchozi „Cīņa”, „Aktivists” un Raiņa vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis.

Pašreiz kolchozos noris spraiga cīņa par to, lai radītu visus apstākļus pieņemto paaugstināto saistību izpildei.

H. Priede

Pie plaša patēriņa preču ražotājiem

Ne uz mirkli nepārstāj āmuru kladzieni, nenorimst piņņu čaklo roku kustības. Šeit konditorejas fabriku vajadzībām gatavo pītās kastes no ražošanas atkritumiem. Tikai 4,7 procenti plaša patēriņa preču produkcijas izgatavošanai tiek patērēti pilnvērtīgi materiāli, kuru varētu izlietot arī finieru un galdnieku plašu līmēšanai. Teicama darba pirmrindniece šinī ražošanas sektorā ir piņēja Marija Ūzija. Viņa dienas normu vidēji izpilda par 163 proc. Biedrei Ūzijai ražošanas darbs cieši savijas kopā ar sabiedrisko dzīvi: ar savu balsi viņa kuplina fabrikas kori.

Finieru fabrikas „Vulkans” plaša patēriņa preču cechā vēl gatavo daudz un dažādus izstrādājumus, kā virtuves piederumus (dažāda izmēra galas dēlišus, mīklas rulliņus, kartupeļu stampiņus), iesaiņojamo taru, kuru izzāģē no kluču serdēm, iesaiņojamo skaidu, finieru detaļas manufaktūras fabriku vajadzībām, pasta kastītes, birkas.

Cecha kolektīvā pats jaunākais izlaiduma sortiments ir strādnieku drēbju skapiši, kuru pirmā serija jau aizsūtīta Rīgas autoremontu rūpnīcai № 1.

Lai sekmīgāks būtu darbs skapišu izgatavošanā, briga-

dieris Fricis Freimanis pie mašīnām veica tehniskus uzlabojumus. Tā tapojušai mašīnai, pieliekot palīgierīci — zāģa disku, tika apvienotas reizē divas operācijas — tapošana un tapu apzāģēšana, ar ko ievērojami cēlās darba ražīgums. Arī koksnes kajamai mašīnai, piemontējot palīgierīci, paredzēts atslēgt mašīnas jaudu, kā arī ietaupīt elektroenerģiju.

Lai vēl labākā kvalitātē patērētājiem dotu virtuves piederumus, tuvākā laikā cechā paredzēts uzstādīt jaunu slīpmašīnu.

Cecha kolektīvs (cecha priekšnieks b. Valders) par godu Oktobra Revolūcijas 40. gadadienai uzņēmies socialistiskās sacensības saistības. Un, jāatzīst, gūti pirmie panākumi.

Tā agrāk daži strādnieki „kliboja” kvalitātes ziņā, kā, piemēram, pīto kastu naglotājas Valija Blūma, Antopina Morozova. Taču iepazīstoties ar labāko naglotāju darba paņēmieniem, kā arī veltījot lielāku uzmanību katras operācijas izpildei, minētās strādnieces pašreiz sanāgo tikai labas un teicamas kvalitātes kastīšu detaļas.

Arī darba disciplīnas ziņā plaša patēriņa preču cecha kolektīvs atrodas vienā no pir-

majām vietām fabrikā. Kā tas panākts? Šeit daudz palīdzējuši ceha sapulcēs izteiktā biedriskā kritika. Vēl nesen atpakaļ finieru detaļu ražotājām Lidijai Balodei un Rutai Misūnas sapulcē nācās noklausīties darba biedru nopēlumu par saviem nedarbiem. Un tagad, lūk, stāvoklis maiņijies — abas strādnieces kļuvas disciplinētas.

Pēdējā laikā arvien vairāk ceha pirmrindnieki, viņiem palīdz arī cehas sienas avīzes redkolēģija, aicina, lai pēc iespējas vairāk strādnieku ņemtu aktīvu līdzdalību fabrikas pašdarbības pulciņos. Un arī šeit panākumi neizpaliek. Pīto kastīšu saņotājs Gunārs Mūrnieks un ripzāģa vadītāja Teodora Kikute nupat kā iesāka apmeklēt dramatiskā pulciņa nodarbības, bet strādnieks Voldemārs Gieļs interesējās par dziedāšanu. Tagad viņi jūtas apmierināti, ka fabrikas klubā var patīkami un lietderīgi pavadīt brīvās stundas.

Tāds ir plaša patēriņa preču cecha kolektīvs: darbīgs, pilns rosmes un dzīves spraiguma. Un droši varam teikt, ka par godu Oktobra Revolūcijas 40. gadadienai ceha 10 mēnešu ražošanas plāns tiks izpildīts vismaz par 120 procentiem.

E. Hibners

Kazachijā apsēti 20.962 tūkstoši hektaru vasarāja

Kazachijā pašreiz beidz pavasara sēju. Laiks maija pirmajā pusē bija ļoti nepastāvīgs. Daudzos Pavlodaras, Semipalatinskas, Austrumkazachijas apgabalu un republikas dienvidaustrumu rajonos temperatūra krasi pazeminājās, bija un sniga. Pārvarot grūti-

bas, tūkstošiem padomju saimniecību un MTS mehanizatoru dienu no dienas pārsniedz normas, nodrošinot sējas darbiem vajadzīgo kvalitāti.

Līdz 15. maijam Kazachijas kolchozos, padomju saimniecībās bija apsēti gandrīz 21

miljons hektaru vasarāja kulturu, tai skaitā 19,6 miljoni hektaru graudaugu, galvenokārt kviešu.

Desmit republikas apgabali jau pabeiguši kviešu sēju un ar tiem apsējuši 400 tūkstoš hektaru virs plāna.

Apvienotās traktoru un laukkopības brigades kolchozos

Darba organizācijas galvenā forma kolchozos ir patstāvīga ražošanas brigade. Tā dod iespēju kolchozos vispilnīgāk realizēt saimniecības iekšējo plānošanu un ievērot darba organizācijas un samaksas socialistiskos principus. Pēdējā laikā laukos radušās tā saucamās apvienotās traktoru un laukkopības brigades, kas dod iespēju MTS brigades un kolchoza brigades darbu vadīt nevis diviem, bet gan vienam cilvēkam. Tas nozīmē, ka paaugstinās brigadieru atbildību par tehnikas racionalāku izmantošanu un lauksaimniecības kultūru ražības celšanu.

Šī darba organizācijas forma sākumā radās nedaudzos kolchozos, bet tagad tā ir plaši izplatīta. Apvienotās brigades noorganizētas Pievolgas, Ukrainas, Ziemeļkaukaza, Uralu, Sibīrijas rajonos un citur. Tās lielākoties izveidotas tajos kolchozos, kur katru laukkopības brigadi agrāk apkalpoja atsevišķa traktorbrigade. Taču tagad šādas apvienotas traktoru un laukkopības bri-

gades organizē arī tur, kur traktorbrigade agrāk apkalpoja nevis vienu, bet gan vairākas laukkopības brigades.

Šādu brigāžu izveidošanā labu pieredzi guvuši kolhozi, kuros apkalpo Stalingradas apgabala Novoappenskas rajona Djominas mašīnu un traktoru stacija. Šī pieredze izraisa lielu interesi lauku darbaļaužu vidū. Neseno Voronežas apgabala Rosošas rajona tur bija ieradies MTS galvenais inženieris b. Kogāners un Vorosilova vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Bugajevs. Viņi sīki iepazīstināja ar F. Gubanova vadītās traktoru un laukkopības brigades darbu Kaganoviča vārdā nosauktajā artelī.

F. Gubanova vadītā brigade tika nodibināta 1956. gadā pirms sējas sākuma. Kolchoznieku un mehanizatoru labi organizētais un saskaņotais darbs deva iespēju ievērojamu uzlabot lauksaimniecības darbu kvalitāti un racionalāk izmantot tehniku. Brigade ieguva no hektara caurmērā 14,4 centnerus labības un 16,7

centnerus saulgriežu. Turpretī parastā laukkopības brigādē, ko vadīja b. Astachovs, ieguva caurmērā 9 centnerus labības no hektara.

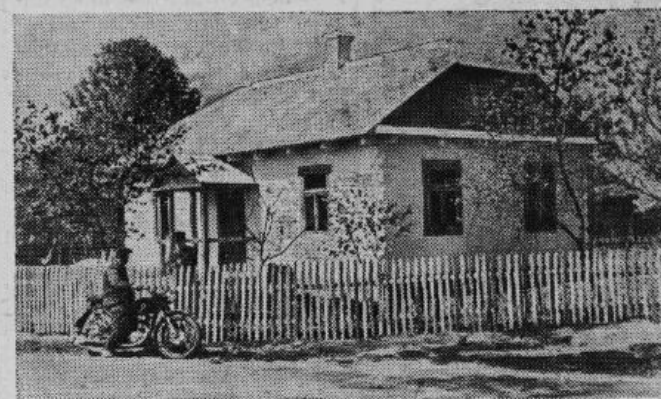
Labus panākumus guvusi arī tā paša rajona Stalīna vārdā nosauktā kolchoza apvienotā traktoru un laukkopības brigade, ko vada M. Depisovs. Šī brigade ieguvusi caurmērā 12,3 centnerus labības un 23,7 centnerus prosas no hektara. Saulgriežu raža sasniedza 22 centnerus no hektara. Krasnojarskas novada sekmīgi strādā Šušenskas rajona Čruščova vārdā nosauktā kolchoza apvienotā traktoru un laukkopības brigade. Tā ieguva 4—5 reizes augstāku kukuruzas ražu nekā parastās laukkopības brigades.

Apvienoto brigāžu darbā pozitīvais ir tas, ka novērsti strīdi, kas agrāk izcēlās starp mehanizatoriem un kolchozniekiem. Mašīnu un traktoru stacijas un kolchoza līdzekļu vienotā vadība brigādē labvēlīgi ietekmē arī kolchozu un

PADOMJU DZIMTENĒ

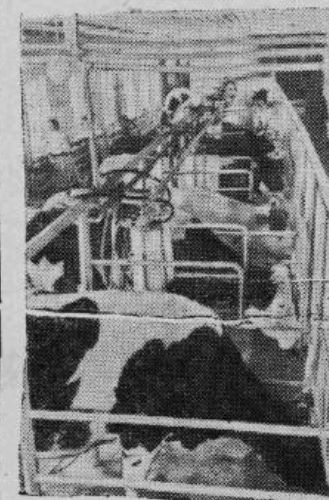
Ceļ kolchoznieku dzīvojamās mājas

Volīnijas apgabals. Golobkas rajona Stalīna vārdā nosauktā kolchozā izvēsta kolchoznieku dzīvojamo māju celtniecība. Šogad vien kolchozā uzceltas vairāk nekā 20 kolchoznieku dzīvojamo māju.

Attēlā: kolchoza kalēja V. N. Boznarčuka piecistabu jauna dzīvojamo māja.

Pirmrindas kolchozā

Attēlā: kolchoza govju slaucamā zāle.

Maskavas apgabala Ramenskajas rajona Molotova vārdā nosauktais kolchozs ir plaši pazīstams ar savām daudzām palīgozarēm un labi nostādītu lopkopību.

Pagājušā gadā kopējie naudas ienākumi bija 3 miljoni 400 tūkstoši rubļu. Divus miljonus ienēma no lopkopības. Uz katru 100 ha zemes kolchozam ir 18 slaucamas govīs, izslauktas 736 cmt piena, iegūts 65,3 cmt gaļas, tai skaitā 31,6 cmt cūkgaļas.

Pēdējos gados kolchozs ir Visavienības lauksaimniecības izstādes dalībnieks.

MTS savstarpējās attiecības. Apvienoto traktoru un laukkopības brigāžu brigadieru rūpības ne tikai par tehnikas maksimālu izmantošanu, bet arī par lauksaimniecības kultūru ražības celšanu tajos tīrums, ko apstrādā viņu brigades.

Kolchoznieki ļoti atzinīgi runā arī par mehanizatoru piedalīšanos citos kolchozu pasākumos, piemēram, sabiedriskā ēku celšanā, inventāra remontēšanā, lopbarības sagatavošanā.

Organizējot apvienotās traktoru un laukkopības brigades, kolhozi un MTS daudz rūpējas par šo brigāžu locekļu un jo sevišķi brigadieru pareizu darba organizāciju. Ievērojot, ka paplašinās brigadieru darba apjoms, daži kolhozi paaugstinājuši tiem atalgojumu. Amuras apgabalā, Šerisevas rajona Molotova vārdā nosauktajā kolchozā, apvienotās brigades brigadierim vasaras periodā līdz ar pamatmaksu papildus aprēķina 15 izstrādes dienas, bet viņa palīgam — desmit izstrādes dienas mēnesī.

Stalingradas apgabala No-

voappenskas rajona Stalīna vārdā nosauktajā un Kaganoviča vārdā nosauktajā kolchozā ziemas periodā apvienoto traktoru un laukkopības brigāžu brigadieru nepiedalās traktoru parka remontdarbos. Tos veic viņu palīgi un traktoristi. Brigadieru pienākums ziemā ir organizēt kolchozniekiem mācības agrotehnikā un rūpēties par citiem pasākumiem.

Organizējot apvienotās traktoru un laukkopības brigades, jāievēro, ka ļoti svarīga loma ir to vadītājiem. Neseno notikušajā apspriedē, ko bija sasaukusi PSRS Lauksaimniecības ministrija un kur izskatīja jautājumu par darba organizāciju un samaksu, Moldivijas PSR Dragonēstas MTS direktors V. Moštalevs pastāstīja, ka, izvēloties brigadierus, viņi raugās, lai brigades vadītājs būtu spējīgs organizators, kas prot racionāli izmantot tehniku un nodrošināt augstu ražu, līdz minimumam samazinot darba patēriņu. Tur par apvienoto traktoru un laukkopības brigāžu brigadieriem izraudzīti divi agronomi, viens traktoru brigades brigadieris un trīs laukkopības brigāžu brigadieru.

V. Stalīns, ekonomikas zinātņu kandidāts

Leņina premijas laureats

Attēlā: A. N. Tupolevs ar pasažieru lidmašīnas TU-104 modeli.

Aviācijas rūpniecības galvenajam konstruktoram akademiķim A. N. Tupolevam par ātrgaitas lidmašīnas TU-104

konstruēšanu piešķirta Leņina premija.

Andreja Nikolajeviča Tupoleva vārds zināms ne tikai mūsu zemē, bet arī tālu aiz tās robežām. Viņa konstruēto lidmašīnu TU-104 redzējuši Londonas un Deli, Pragas un Pekinas, Džakartas un Rangunas un daudzu citu aizrobežu un Padomju Savienības pilsētu iedzīvotāji. Un visur, kur vien tikai ierodas šīs ātrspārņainās skaistulītes, viņš rada sajūsmu. Bet konstruktora radošā doma pie sasniegtā nepastājas. Andrejs Nikolajevičs turpina tālāk strādāt pie jaunas reaktīvās lidmašīnas pilnveidošanas. Drīz parādīsies jauns reaktīvās lidmašīnas variants, kas spēs uzņemt par 20 pasažieriem vairāk nekā TU-104. Bez tam konstruktors vēl strādā pie turbodzinēja lidmašīnas konstruēšanas, kas spēs pacelt 170 cilvēkus.

Aizrādījumi

Kuldīgas rajona valsts auto inspekcija dara zināmu visiem auto un moto transporta īpašniekiem, kuri dažādu iemeslu dēļ uz tehnisko apskati nav pieveduši savus transporta līdzekļus, ka 31. maijā plkst.

Pilsoņiem, kas vēlas nolikt eksāmenus, lai iegūtu auto vadītāja amatiera vai motocikleta vadītāja tiesības, ir jā-

10.00 viņiem jāierodas Kuldīgas rajona milicijā, Dzeržinska ielā Nr. 8. Ja transports nav kārtībā, tad līdzī jāņem tehniskie dokumenti un bankas kvīts.

reģistrējas pie rajona milicijas dežuranta līdz 25. maijam.

Kašaiņikovs,
vecākais valsts auto inspektors

1. izglītības dokuments,
2. darba vietas izziņa,
3. dzimšanas apliecība,
4. dzīves vietas izziņa.

Personām, kam mācības pārtraukums ilgāks par 2 gadiem, no 1. jūnija organizēs konsultācijas.

Kuldīgas strādnieku jaunatnes
vidusskolas direktors

MICHAELS ŠOLOCHOVS

CILVĒKA LIKTENIS

(S T Ā S T S)

(6. turpinājums)

Nošāva viņus, nelaimīgos, bet mūs sāka dzīt tālāk. Vada komandieris, ar kuru kopā nodevēju nožņaudzām, līdz pat Poznaņai pie manis turējās un pirmajā dienā visu laiku gājienā spīdēja man roku. Poznaņā mūs izšķīra viena tāda tēmeļa dēļ.

Redzī, kāda lieta, brālīt, jau pirmajā dienā nodomāju aiziet pie savējiem. Bet aiziet gribēju tā, lai neteiktu nokļūtu pie savējiem. Līdz pašai Poznaņai, kur mūs novietoja istā nometnē, ne reizi negadījās piemērotā izdevība. Bet Poznaņas nometnē kaut kas līdzīgs tādai izdevībai radās: maija beigās mūs aizsūtīja uz mežņu līdzās nometnei rakt kapus mūsu pašu mirušajiem kara gūstekņiem. Daudz toreiz mūsējo mira no dizenterijas. Roku Poznaņas mālus, bet pats skatos apkārt un, lūk, pamaniju, ka divi no mūsu apspardzes apspēdās un sāka uzkost, bet trešais sauca saulītē. Nometu es lāpstu un klusinām pazudu aiz krūmiem... Bet pēc tam — skrīšus, virzienā taisni uz austrumiem.

Redzams, mani sargi atgādās ne tik drīz. Bet, lūk, no kurienes tik novājiņš radās spēks, lai

diennakts laikā noietu gandrīz četrdesmit kilometru, — pats nezinu. Tikal nekas man neiznāca no maniem sapņojumiem: ceturtdienā, kad biju jau tālu no nolādētās nometnes, mani nokāra. Dievāsta suņi māca pa manām pēdām, tie mani arī atrada neno-plauto auzu laukā.

Ritasmā baidījās iet pa kļājo lauku, bet līdz mežam bija ne mazāk par trijiem kilometriem, es arī apgūlos auzu tīrumā uz visu dienu. Izlobīju sauja graudus un pakožāju tos mazliet un kabatās iebēru krājumam un te dzirdu suņu rēļienus un motocikla tarkšķēšanu... Sirds gandrīz apstājās, jo suņu rēšana arvien vairāk tuvojās. Nogūlos plakāniski uz zemes un aizsedzot rokām, lai viņi man kaut seju nesaplosītu. Nu atskrēja un minūtes laikā norāva man visas driskas. Paliku tāds, kādu māte bija dzemdējusi. Vārtīja viņi mani pa auzām kā patiku, un beidzot viens suns ar priekšķepām nostājās man uz krūtīm un mērķē rīklē, bet pagaldām vēl neatšķiek.

Divos motocikletos piebrauca vācieši. Vispirms paši sīta cik jaudas, bet pēc tam uzrādīja man suņus, un no manis tik āda ar

Šajās dienās Čehoslovākijas laikraksts „Rude Pravo” pamatoti atzīmēja: „Nav tādas nedēļas, kad starptautiskajā dzīvē nebūtu notikuma, kas atkal atkal apliecinātu Padomju Savienības miermīlību, tās centienus novērst jauna kara draudus un darīt visu, kas ir tās spēkos, lai nostiprinātu mieru”. Šādu notikumu vidū svarīga vieta ir PSRS Augstākās Padomes aicinājumam Amerikas Savienoto Valstu un Lielbritānijas parlamentiem par atomieroču izmēģinājumu izbeigšanu un N. S. Čruščova sarunai ar amerikāņu avīzes „New York Times” redaktoru Ketledžu.

Visiem labi zināms, ka mūsu zeme jau sen cenšas panākt drudžainās brūpošanās izbeigšanu. Tomēr šī drudžainā brūpošanās joprojām turpinās un joprojām notiek arī atomieroču izmēģinājumi. PSRS Augstākās Padomes deputāti izteica savas bažas par to, un PSRS Augstākās Padomes septītā sesija, kas beidzās 10. maijā, pieņēma aicinājumu ASV un Lielbritānijas parlamentiem. Pasreizējā starptautiskajā situācijā, teikts aicinājumā, PSRS, ASV un Lielbritānijas parlamentiem „pilnīgi jāapzinās atbildība, kāda gulstas uz tiem par vispārējā miera likteni, par to briesmu novēršanu, kas draud cilvēcei”. PSRS Augstākā Padome aicina ASV un Lielbritānijas parlamentus palīdzēt panākt vienošanos starp šo valstu valdībām un mūsu Dzimteni „par atomu un udeņraža bumbu izmēģinājuma sprādzienu tūlītēju pārtraukšanu”. PSRS Augstākā Padome ierosina izveidot triju valstu parlamentu komiteju, kur apmaiņotos domām par iespējamajiem ceļiem, kas novestu pie masveida iznīcināšanas ieroču izmēģinājumu izbeigšanas un šo ieroču aizliegšanas.

Visas pasaules vienkāršie cilvēki un progresīvo sabied-

risko organizāciju pārstāvji PSRS Augstākās Padomes aicinājumu novērtē kā svarīgu priekšlikumu, kas sekmē starptautiskās situācijas uzlabošanu.

Plašas atsauksmes ārzemēs izraisījuši Padomju Savienības centralajos laikrakstos 14. maijā publicētā N. S. Čruščova saruna ar amerikāņu avīzes „New York Times” redaktoru. Atbildot uz redaktora jautājumiem, N. S. Čruščovs, starp citu, teica, ka pašreizējais starptautiskais saspiļējums „galu galā reducējams uz divu lielvalstu — Padomju Savienības un Amerikas Savienoto Valstu attiecībām” un ka nav tādu jautājumu, kuros PSRS un ASV nevarētu vienoties. Līdz ar to b. Čruščovs norādīja, ka „amerikāņu darbinieku vidū ir bezatbildīgi cilvēki, kas savu egoistisko mērķu labad piekopj avanturistisku politiku, ko tie sauc par politiku „uz kara robežas”, par spēka politiku”. Taču šāda politika ir pretrunā ar tautu, tai skaitā amerikāņu tautas interesēm. Biedrs Čruščovs uzsvēra, ka pretvarā „politikai uz kara robežas” mūsu zeme piekopj miera nostiprināšanas politiku.

Mūsu zemes miera politikas nozīme ir vēl jo lielāka tāpēc, ka tā atbilst visus socialistiskās nometnes valstu ārpolitiskajai līnijai. Par to, starp citu, liecina rezultāti, ko devušas Padomju Savienības un Mongolijas Tautas Republikas (MTR) pārstāvju sarunas, kas beidzās 16. maijā Maskavā.

Sarunas demonstrēja abu valstu kopīgos uzskatus pašreizējās starptautiskās situācijas novērtējumā. Abas valdības, kā norādīts Padomju Savienības un Mongolijas kopīgajā paziņojumā, uzskata, ka viens no galvenajiem starptautiskās saspiļējuma cēloņiem ir ASV agresīvo apriņķu graujošā darbība pret socialistiskajām zemēm. Paziņojums atgādi-

na, ka socialistisko valstu tautu lielā sadraudzība ir nesatricināms miera balsts, un uzsvēra Padomju Savienības un Mongolijas draudzības un sadarbības tālākas izvērtēšanas svarīgo nozīmi. Pateicoties šai draudzībai un PSRS sniegtajai palīdzībai, Mongolijas Tautas Republika no atpalikušas zemes pārvērtusies par neatkarīgu tautas demokrātijas valsti. Mongoļu tauta, balstīdams uz Padomju Savienības brālīgo palīdzību, guvusi ievērojamus panākumus socialistiskajā celtniecībā. Ar Padomju Savienības palīdzību pēc kara gados Mongolijas Tautas Republikā attīstījās vairākas jaunas rūpniecības nozares, tai skaitā kalnrūpniecība un naftas rūpniecība. Lielā nozīme MTR turpmākajā ekonomiskajā attīstībā ir Transmongolijas dzelzceļam, ko izbūvējuši padomju celtnieki.

Padomju valdība, ievērodama MTR valdības vēlēšanos, nolēmusi sniegt mongoļu tautai papildu palīdzību tautas saimniecības tālākās attīstības programmas realizēšanā. Padomju valdība piekritusi tuvākajos trijos gados piegādāt Mongolijas Tautas Republikai daudz lauksaimniecības mašīnu un sniegt tai palīdzību vairāku rūpniecības uzņēmumu būvē. Lai MTR varētu samaksāt par iekārtu, mašīnām un materiāliem, ko tai piegādās PSRS, mūsu zeme piešķirs MTR valdībai kredītu 200 miljonu rubļu apmērā.

Mongolijas un Padomju Savienības sarunu rezultāti, kā arī iepriekš Maskavā notikušās mūsu pārstāvju sarunas ar citu tautas demokrātijas valstu delegācijām liecina, ka aug socialistiskās nometnes valstu saliedētība un vienotība cīņā par komunistiskās sabiedrības uzcelšanu un par miera un starptautiskās drošības nostiprināšanu.

P. Griņins

miesas gabaliem lidoja. Kailu, vienas asinis arī atveda nometnē. Mēnesi nosēdēju karcerī par bēgšanu, bet tomēr dzīvs... dzīva es paliku.

Grūti man, brālīt, atcerēties, bet vēl grūtāk izstāstīt, ko piedzīvoju gūstā. Kā tik atceres neclīvēciskās moka, kādas nācās pārceļot tur, Vācijā, kā atceres visus draugus-biedrus, kas tur nomicīti gājuši bojā nometnē, — sirds valrs nepukst krūtīs, bet rīklē, un elpot kļūst grūti...

Kurp mani tik nedzenāja divu gadu gūsta laikā? Pusi Vācijas apbraukāju šajā laikā: gan Sakārijā biju, sīlīkatu rūpnīcā strādāju, gan Rūras apgabalā ogles atskaidīju raktuvē, gan Bavārijā zemes darbos muguru liecu, gan Tīringā biju, un kur gan, velns viņu sazin, nenācās pa vācu zemi izstāstīt. Daba tur visur dažāda, brālīt, bet mūsējos sīta un apšāva vienādi. Bet sīta dieva nolādētie riebēkļi un parazīti tā, kā pie mums nekad pat topiņu nesit. Gan ar dūrmē sīta, gan kājām mīdīja un gumijas nījām sīta un visdažādiem dzelžiem, kas tik gadās pie rokas, nerunājot nemaz par šautēju laidnēm un citiem kokiem.

Sīta par to, ka tu esi krievs, par to, ka vēl raugies pasaulē, par to, ka viņu, neliešu, labā strādā. Sīta arī par to, ka ne tā skaties, ne tā ej, ne tā apgrīzies... Sīta vienkārši tāpēc, lai kādreiz sasītu līdz nāvei, lai tu aizritos pats savās asinīs un nobelgtos no

sīteniem. Krematorijas laukam nepietika mums visiem Vācijā.

Un ēdāja visus, kā norunāts, vienādi: pusotra sīmta gramu erzac — maizes uz pusl ar zāģu skaidām un šķīdras samazgas no kāliem. Vārītu ūdeni vīetām deva, vīetām ne. Jā un ko tur runāt, spried pats: pirms kara svēru astoņdesmit sešus kilogramus, bet rudens pusē — ne vairāk par pēcdesmit. Āda vien bija palikusi virs kauliem, jā un kaulus savus nest pat nebija spēka. Bet strādāt vajadzēja, pretim neiebilsti, un tādu darbu, kas pat zīrgam — vezumniekam nav pa spēkam.

Septembra sākumā mūs, sīmt četrdesmit divus padomju kara gūstekņus, pārsveda no nometnes pie Kistrinas pilsētas uz nometni B-14, netālu no Drezenes. Tolaik šajā nometnē bija ap divi tūkstoši mūsējo. Visi strādāja akmens lauztuvēs, rokām skaidāja, grieza, smalcināja vācu akmeņus. Norma — četri kubikmetri dienā dvēselei, un, ņem vērā, tādi dvēselei, kas arī bez tā tik tikko dziedzīgā turējās miesā. Te arī sākās: pēc diviem mēnešiem no mūsu ēselona sīmt četrdesmit diviem cilvēkiem palikām pēcdesmit septiņi. Nu kā, brālīt? Saldit? Te savus nespēja apglabāt, bet te baumas pa nometni kļūst, it kā vācieši jau ieņēmuši Stalīngradu un spēlēt tālāk, uz Sibīriju. Viena nelaime pēc otras, un tā spēlēt, ka acis no zemes nepacelsi, it kā tu pats turp, svešā, vācu zemā prasies. Bet nometnes ap-

sardze katru dienu iedzer, blāuro dziesmes, prēcējas, liksmo.

Un, lūk, vienā vakarā mēs atgriezāmies barakā no darba. Visu dienu lietus līja. Mūsu driskas izmirkušas; visi mēs aukstajā vējā pārsaluši kā suņi, zobs uz zoba nestāv. Bet drēbes nav kur zāvēt, sasildīties arī ne, un pie tam taču visi izsalkuši ne vien līdz nāvei, bet pat vēl vairāk. Bet vakarā mums ēdiens nepienāca.

Novilku no sevis slapjšas driskas, nometu uz līvas un saku: „Vīnlem pa četriem kubikmetriem izstrādes vajag, bet mums katram arī viens kubikmetrs kapam pārpilna”. Tikai tā pateicu, bet tomēr savējo vīdu atradās kāds nelietis, kas ziņoja nometnes komandantam par šiem maniem rūgtajiem vārdiem.

Nometnes komandants, vai viņu mēļ lāģerflīrs, mums bija vācietis Millers. Neliela auguma, drukns, gaišām uzacīm un pats viss kaut kā balts: mati gaiši un uzacis un skropstas, pat acis viņam gaišas, uz āru izspiedušas. (Turpinājums sekos)

Laika ziņas 22. un 23. maijā
Mākopains, brīžiem skaidrs laiks. Vietām īslaicīgs pērkona lietus. Mērens un brāzmais dienvidrietumu un rietumu vējš. Gaisa temperatūra dienā no +17°C līdz +22°C.
Republikas dienvidaustrumos no +22°C līdz 26°C.

Redaktora v. E. Adamsons